

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Til Fædrelandet om dets Tarv og Fare. Et Ord

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 18. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1813_210-txt-shoot-idm910.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Gud haver gjort, at al Menneskens Slægt boer paa Jordens Kreds af eet Blod, og det kan da ei være andet, end at hvo, som haver Samfund med Gud, maa kiærlig udbrede sit Hjerte mod alle de Folkefærd, som med alskens Tungemaal bygge mod Verdens fire Hjørner. Gud har ved Tungemaal og Bopæl afsondret Folkene i visse Stammer, og disse ere da paa det stærkeste opfordrede ved Slægtskabets aabenbare Kjendemærker og nærmere Samkvem, til at huse og vise indbyrdes Kiærlighed. Naar det da er saa, at Fiendskab og Had kommer mest tilsyne mellem de Folkefærd, der have Mest tilfældes, da er det ene fordi Egen nytte og Egenkiærlighed ere de Djævle, der besætte Folkene, ligesom de Enkelte. Langt være det da fra mig paa mindste Maade at oppuste eller billige det ulyksalige Had, der gennem Aarhundreder, ja vel et Par Aartusinder, gik i Arv imellem Nordens Folkefærd; det er vores Skiændsel, og vee den, som deri sætter sin Ære! Men, vi skal elske Næsten som os selv, vi skal hos os selv kun elske det, som er af Gud Faderen, vi skal hos os selv hade det, som er af Verden, og dette maa vi da ogsaa hade hos Andre med et bittert Had, thi det er jo vore Brødres uforsonlige Fiende, det vil jo ødelægge dem, som elske det. Hvo, som da ikke hader det Onde, han elsker visselig ei heller det Gode, hvo, som ikke hader Løgn, han elsker ikke Sandhed; hvad jeg selv gjør urettelig, det afskyer og hader jeg, hvad mit Fædreneland gjør urettelig, betragter jeg ligedan, og jeg har kundgjort, at jeg ikke er blind for dets Brøst og Brøde. Naar jeg da griber Pennen, for at kundgjøre bittert Had og evig Afskye for den Aand, som nu styrer Sverrigs offentlige Raad og som saa tit i de forgangne Tider styrede det, da er det ene fordi den Aand er ond, fordi mit Fædreneland i dette Stykke er Guds og Sandhedens, Sverrig derimod Løgnens og Ondskabens Tjener. Midt under Freden at lade sig love et Naborige af dem, der ikke eie et Fodsbred i Landet, det er saa nederdrægtigt, at det selv i vor ugudelige, lovløse Alder, falder en Nordboe utroligt; at 20forlange, at Tvillingrigets Drot skal stadfæste en Pagt, som er sluttet i Helvede, og herved at tale om Venskab og Ømhed, det er saa formasteligt og bespotteligt, at den, som gjør det, sætter sin Mund imod Himlene og udæsker den Høieste til Strid.